

[Morten Lange.]

Jeg vil altså på disse to punkter, som må anises for det kontroversielle i lovforslaget, sige, at jeg på nuværende stadium ikke har nogen særlig udtalt mening. Jeg kan lade mig overbevise om, at ministeren har fremsat et rigtigt forslag, men det bliver i hvert fald afhængigt af, at argumenterne bliver forelagt i en sådan form, at jeg forstår, at her er vi i et af de forholdsvise sjældne tilfælde, hvor den pågældende læreanstalt, som skal udvides, har skønnet galt; det lader sig jo hænde af og til.

Som sagt, jeg skal tilsige en fredsommelig udvalgsbehandling af dette intrikate spørgsmål.

Sigsgaard: I forhold til indstillingen fra rektor ved Danmarks lærerhøjskole, støttet af planlægningsrådet, der foreslår tre nye afdelinger af lærerhøjskolen oprettet, har ministeren jo foreslået fire. Tilsyneladende er der gode argumenter for både den ene og den anden indstilling, men jeg må nu alligevel være tilbøjelig til at give rektor og planlægningsrådet ret. Rektor fremhæver, at afdelingerne bør placeres i store byer med mange uddannelsesinstitutioner, fordi det giver bedre muligheder for at få lærerkræfter, lokaler og andre faciliteter. Han fastslår videre, at afdelingerne bør være store, så de kan tilbyde et alsidigt uddannelsesprogram og kan danne grundlag for heltidsansættelse af lærere. Heroverfor siger ministeren, at hele landet skal dækkes, og ganske særlig skal Sønderjylland have en afdeling. For at skaffe blot nogenlunde opland for Haderslevafdelingen må Esbjerg afgive visse områder, som de skal have erstatning for i det område, der var tiltænkt Herning. Herved bliver Herning for lille, og i stedet skal der så placeres en ny afdeling i Skive. Facit af det hele bliver, at ministeren vil have én afdeling mere end de særlig sagkyndige, og at denne ene, Haderslevafdelingen, ikke vil kunne opfylde de krav, som de sagkyndige mener der bør stilles.

Jeg er på den baggrund tilbøjelig til at foretrække én afdeling i Herning i stedet for de to i Skive og Haderslev. Så vidt jeg ved, er Herning et pædagogisk frugtbart sted, foruden at det så langt er den største by i området og samtidig det byområde, der kan forventes stærkest udviklet i de kommende år. Alt landsplanarbejde og i det hele taget planlægningsarbejdet tyder på, at omkring Herning vil der komme en vældig udvikling; det taler også for denne placering. Og jeg forstår, at udvalget vil overveje ændringer i overensstemmelse med Danmarks lærerhøjskoles og planlægningsrådets indstilling, selv om der måske ikke her i dag er flertalsstemning for at følge denne sagkyndige indstilling.

Jeg er tilfreds med, at afdelingerne ikke bliver for permanente; der bør afgjort være mulighed for, at de senere sammenkædes geografisk med de centre for højere uddannelser, som vel kommer. Selv om vi nu har haft med denne lovgivning at gøre i flere år uden at nå til vejs ende på grund af særlige omstændigheder, så kommer det jo nok, og der bør ske en fælles planlægning af lærerhøjskoleafdelingerne og disse centre. Men det, at vi altså indtil videre ikke har fået gennemført forslaget om højere uddannelsescentre, bør jo ikke betyde, at man sulter hverken afdelingerne eller selve lærerhøjskolens centralafdeling, og det har der været en vis tendens til; rektor for lærerhøjskolen har jo følt sig foranlediget til at komme med ret stærke udtalelser, vistnok imod sin sædvane, om den besparelsespraksis, der er fulgt af den nye regering, og som vel allerede var indledt af den tidligere. Der skal ofres ganske meget på lærernes videreuddannelse, hvis vi her i landet skal nå op på et rimeligt niveau, og hvis vi skal have den fornyelse af undervisningsmetoder, som der tales meget om.

Provinsen har været forsømt med hensyn til videreuddannelse af lærere. Det er farligt for skolens udvikling og uretfærdigt over for dem, der i årtier er blevet uddannelsesmæssigt forsømt, så ud fra den synsvinkel er